

nocturne

←
DEJONG 905

voor Leed.

24 Jul 1944.

van

Mus

Hans Brakelé .

Hans Brakelé .

Adm 1 okt 44.

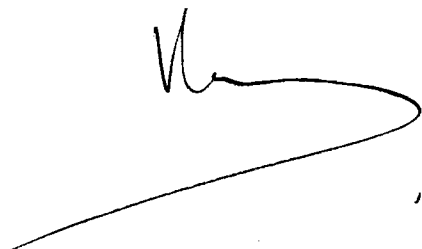
beste Louis,

zeker nog een
klein cadeautje voor je
verjaardag - het is wel laat,
maar het was niet eerder
klaar, het is clandestien, dus
laat het niet aan ieder een
zien, doe niet helemaal sabel J.

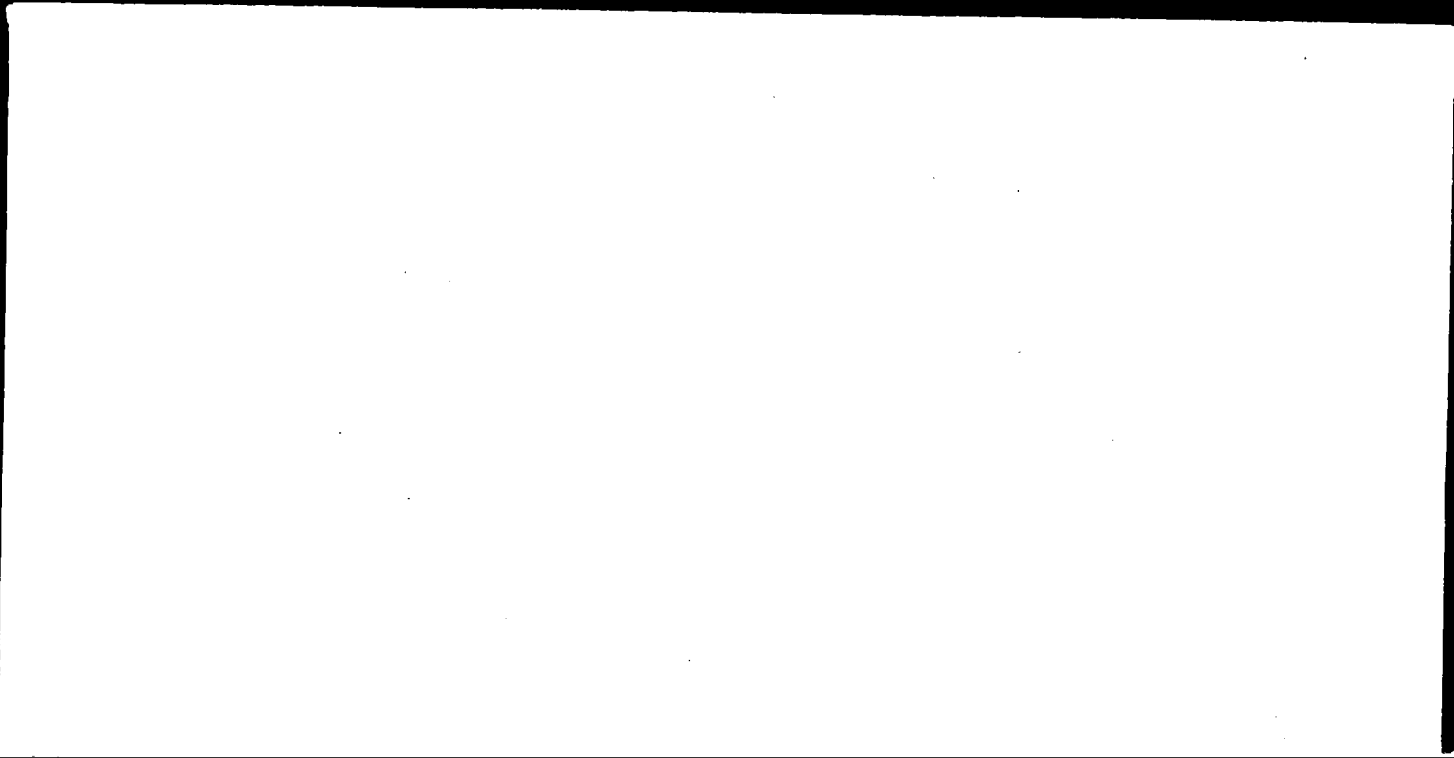
Alte wacht even wel graag
na bestellingen af, (via mijn
adres hier.).

ik hoop dat jullie gezond zijn.
ontvang ook de groeten van
allen,

en tot ziens,

A handwritten signature consisting of a stylized, cursive letter 'H' followed by a long, sweeping horizontal line that curves upwards at the end.

H. Nieuwenhuis
Heilweg 34-36
A'dam. C.

DEJONG 905

voor Leed.

van

27 J. - 1944.

Ums

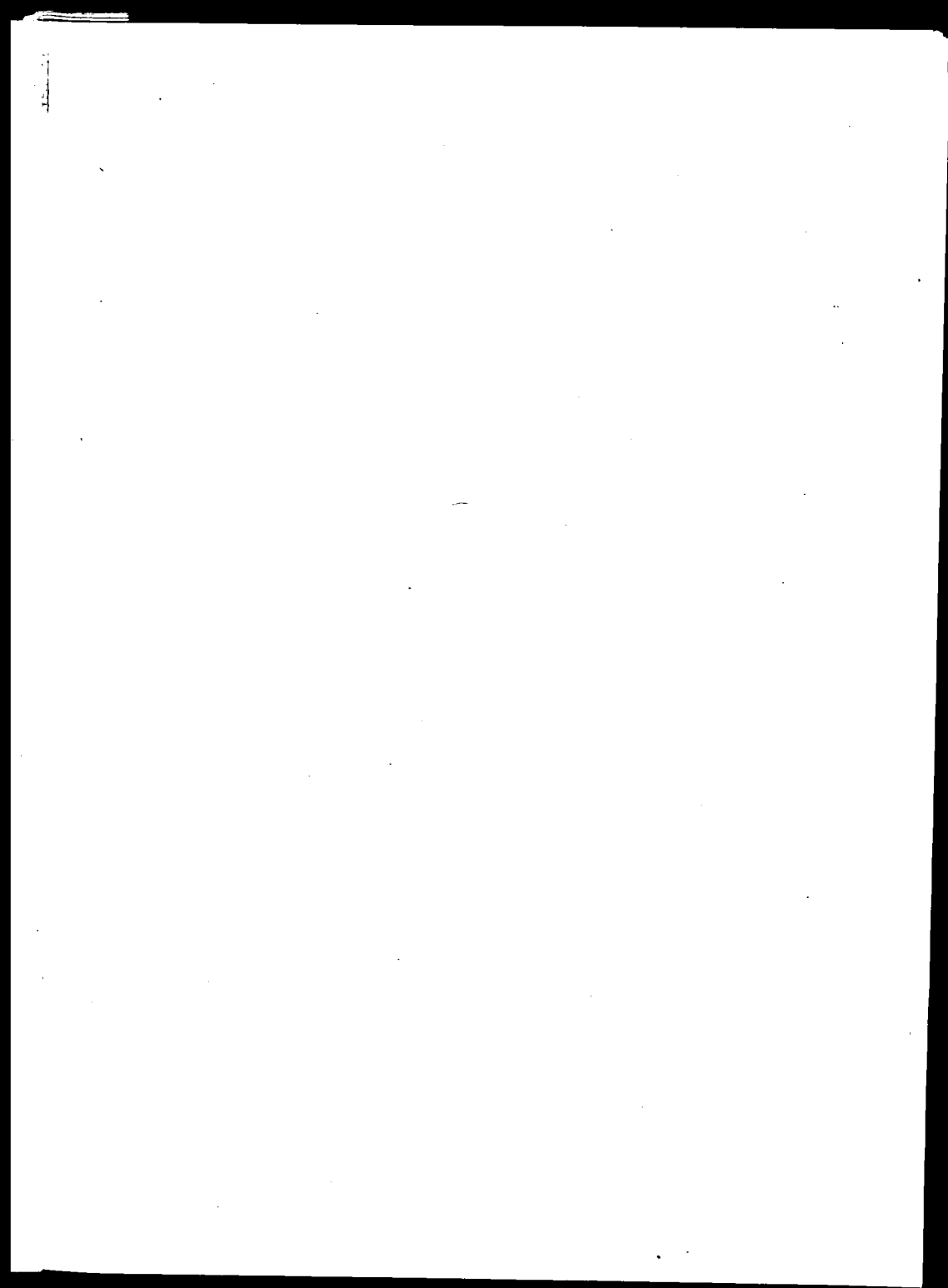
the 1990s. The authors note that the 1990s have been a period of rapid change in the world economy, with the emergence of new technologies and the globalization of markets. This has led to a shift in the demand for skills, with a greater emphasis on higher-level skills and knowledge. The authors argue that this has led to a widening of the skills gap, with those who have higher skills and knowledge being able to benefit more from the new opportunities than those who do not.

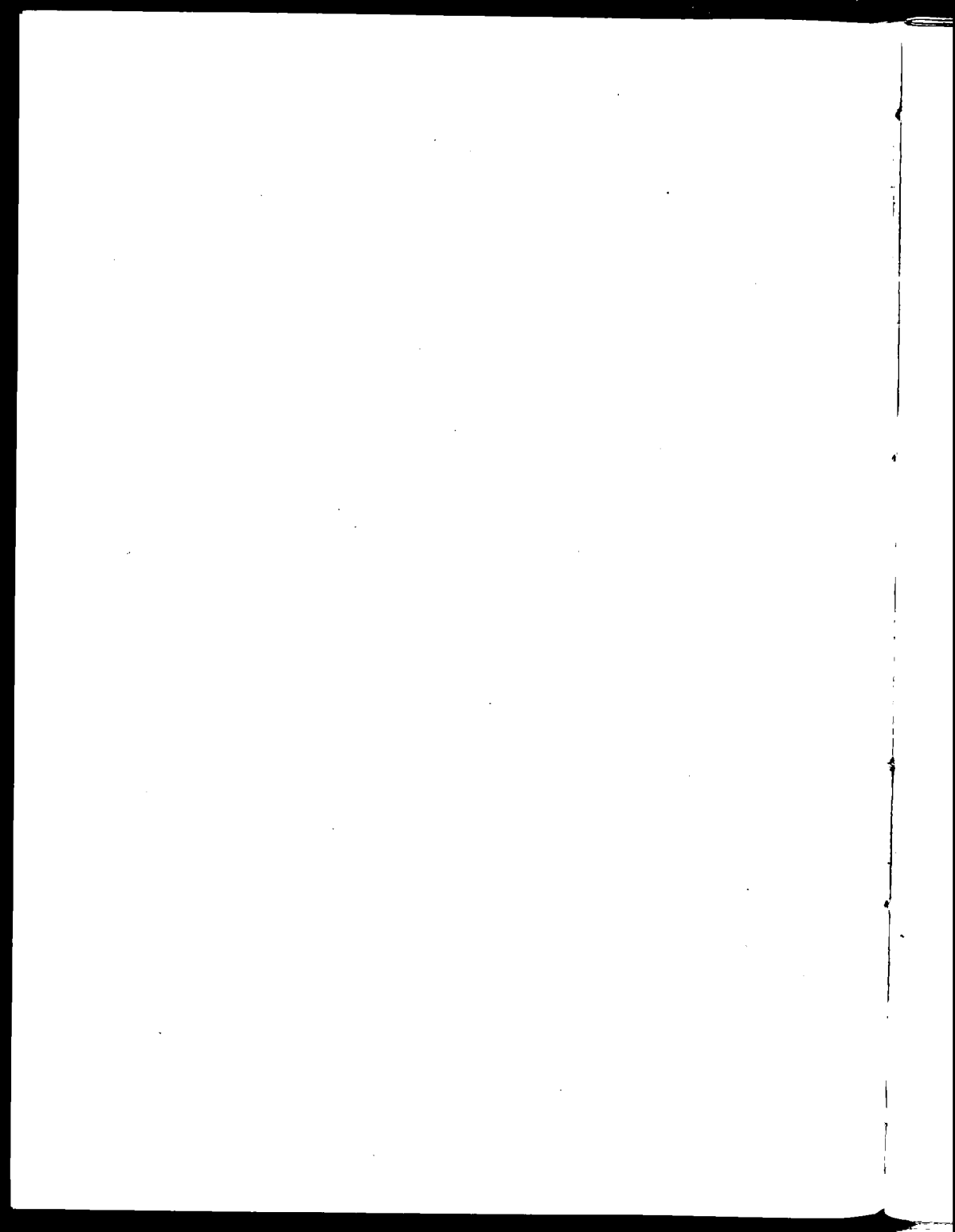
The authors also discuss the role of education in addressing the skills gap. They argue that education is a key factor in determining the skills and knowledge of the workforce, and that it is essential for ensuring that the workforce is able to meet the demands of the new economy. However, they also note that education is not always able to keep pace with the rapid changes in the economy, and that there is a need for more flexible and responsive education systems. The authors suggest that this could be achieved through a combination of measures, including increasing the flexibility of the curriculum, providing more opportunities for lifelong learning, and strengthening the links between education and the economy.

In addition to education, the authors also discuss the role of training and development in addressing the skills gap. They argue that training and development is essential for ensuring that the workforce is able to meet the demands of the new economy, and that it is particularly important for those who are already in the workforce but who do not have the necessary skills and knowledge. The authors suggest that training and development should be provided in a variety of ways, including through formal training programs, on-the-job training, and self-directed learning. They also note that training and development should be tailored to the needs of the individual worker and the specific requirements of the job.

The authors also discuss the role of government in addressing the skills gap. They argue that government has a key role to play in ensuring that the workforce is able to meet the demands of the new economy, and that it should take a variety of measures to address the skills gap. These measures could include increasing funding for education and training, providing incentives for employers to invest in training and development, and implementing policies that promote lifelong learning. The authors also note that government should work closely with the private sector to ensure that the workforce is able to meet the demands of the new economy.

In conclusion, the authors argue that the skills gap is a major challenge for the world economy, and that it is essential for ensuring that the workforce is able to meet the demands of the new economy. They suggest that a combination of measures, including education, training and development, and government intervention, is needed to address the skills gap. They also note that the skills gap is a global issue, and that it is essential for all countries to work together to address it.

nocturne

44/100

24ro.

NOCTURNE

verzen van

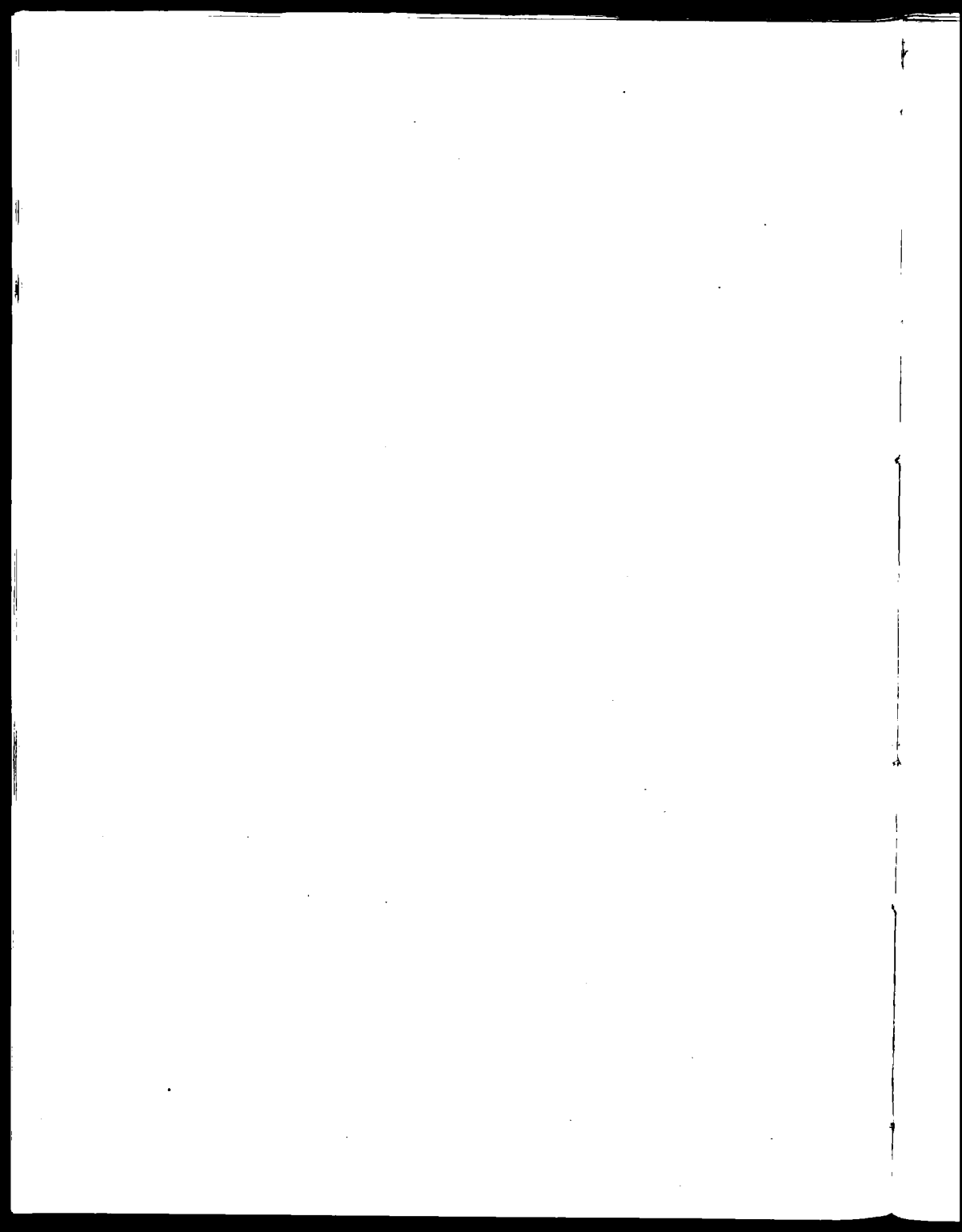
attie de vries

h i l v e r s u m

40477

①

aan
de nagedachtenis van mijn moeder

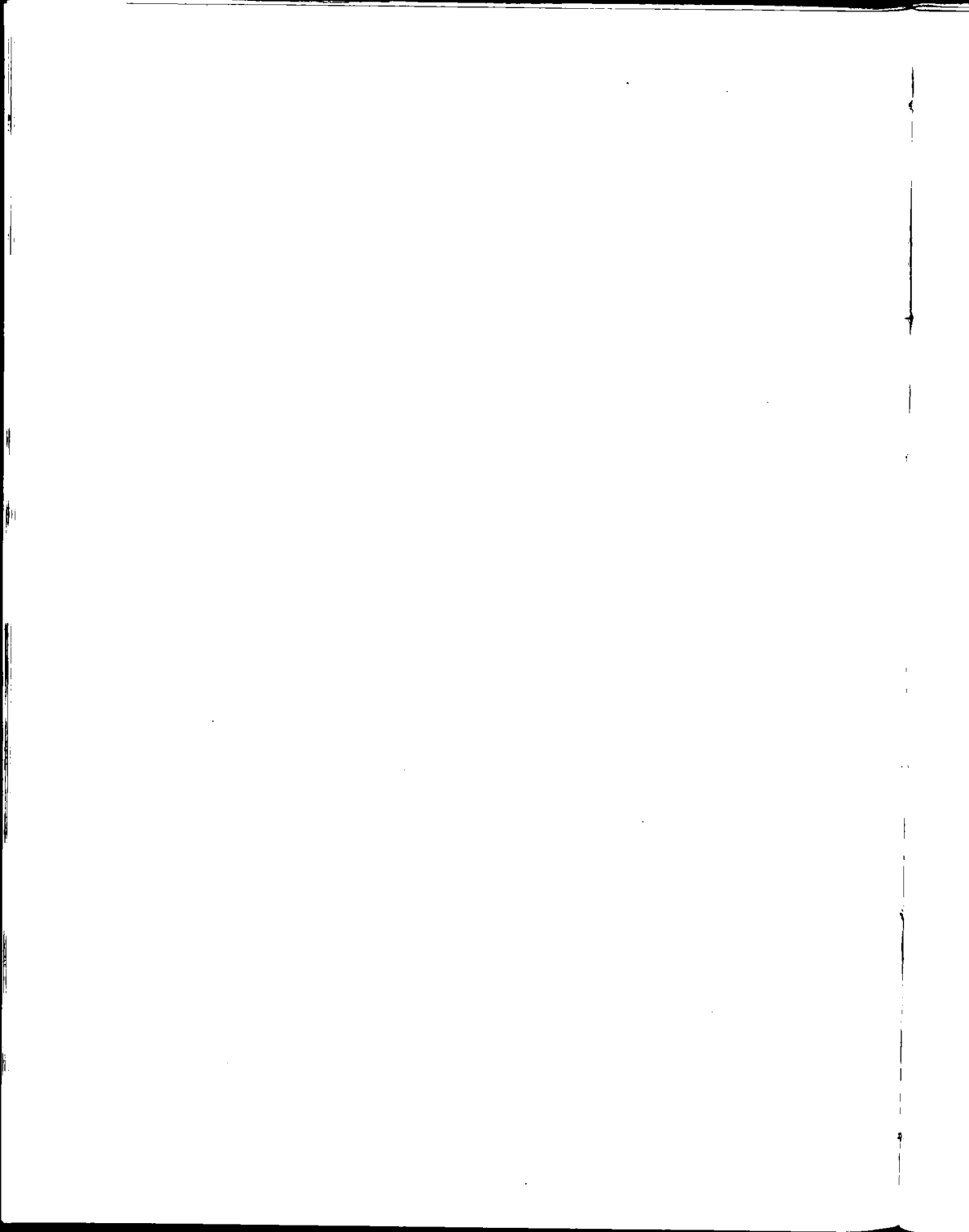

nu jij er niet meer wezen zal
zal deze nacht zijn overal
en het zal nacht zijn om mij heen
en ik zal zijn alleen, alleen

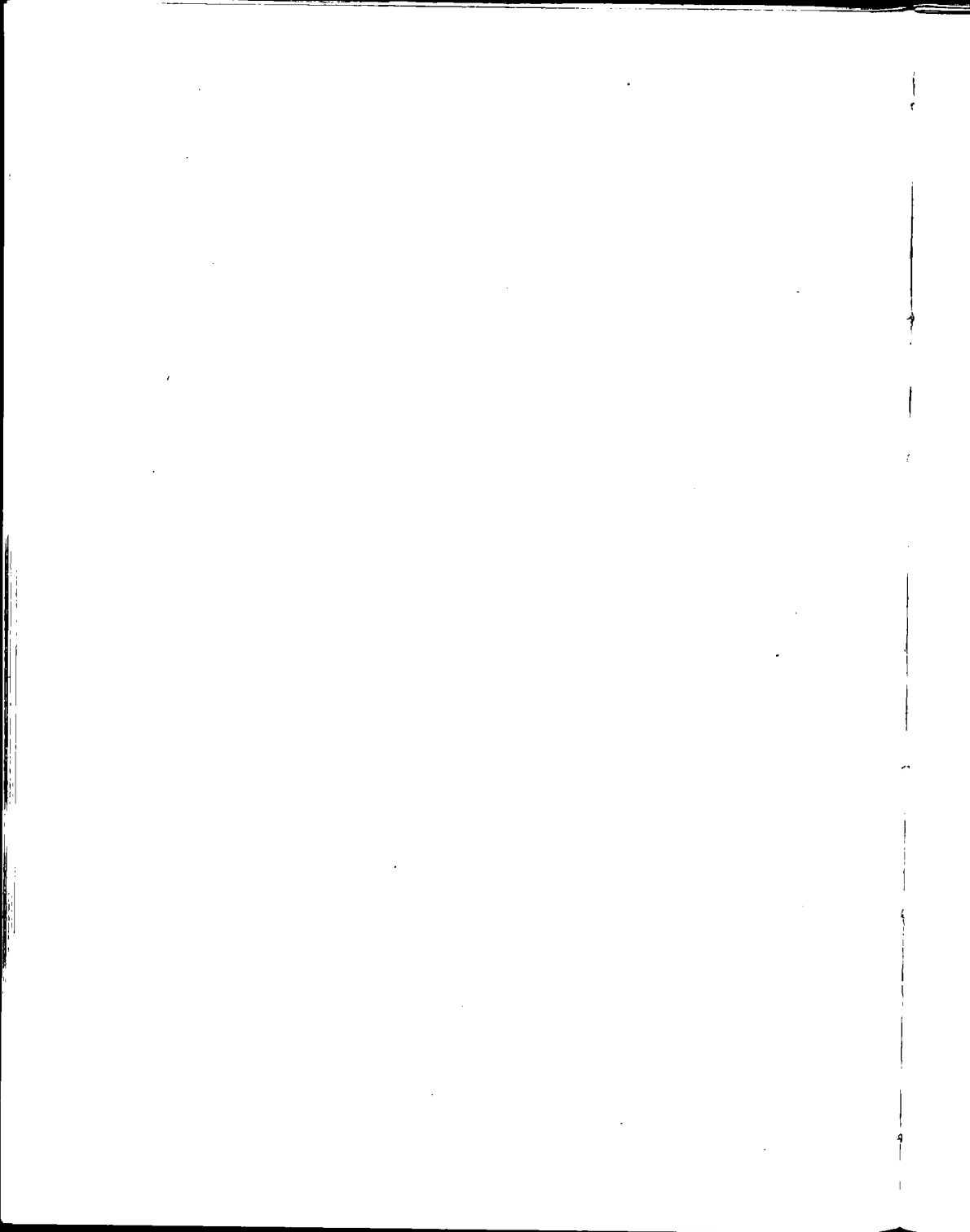
berusten zal 'k, schoon leeggebloed
omdat ik wel berusten moet
niet meer verblind door waan en schijn
maar jij, jij zult er niet meer zijn

en er zal zijn een lied voor jou
van hoe het later worden zou
maar nacht zal staan wijd om mij heen
en ik zal zijn alleen, alleen

je hebt me „kind der nacht” genoemd
je hebt me tot de nacht verdoemd
en 't zal deez' nacht zijn overal
nu jij er niet meer wezen zal

laat mij rusten in uw rust
na mijn dolen langs de wegen
over bergen en langs kusten
— laat mij nu, bij u gelegen
rusten in uw diepe rust

vaarwel

slaap wel

het is nacht, en in de hoge
wind zwalpt mee het leed
der liefde liefste wapen
afscheid

en ik weet

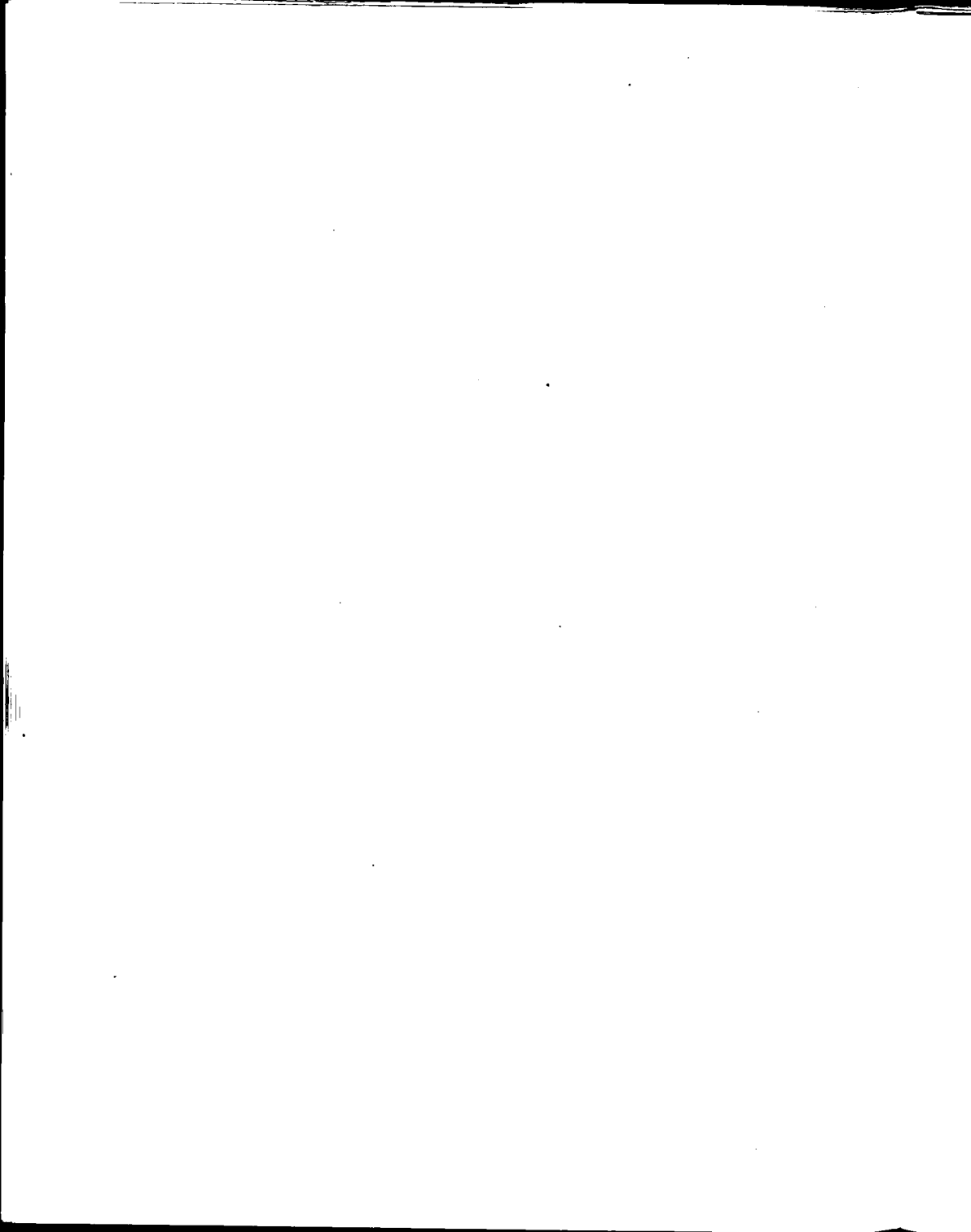
ons verre

ik ga slapen

ik ga slapen met je ogen

vaarwel

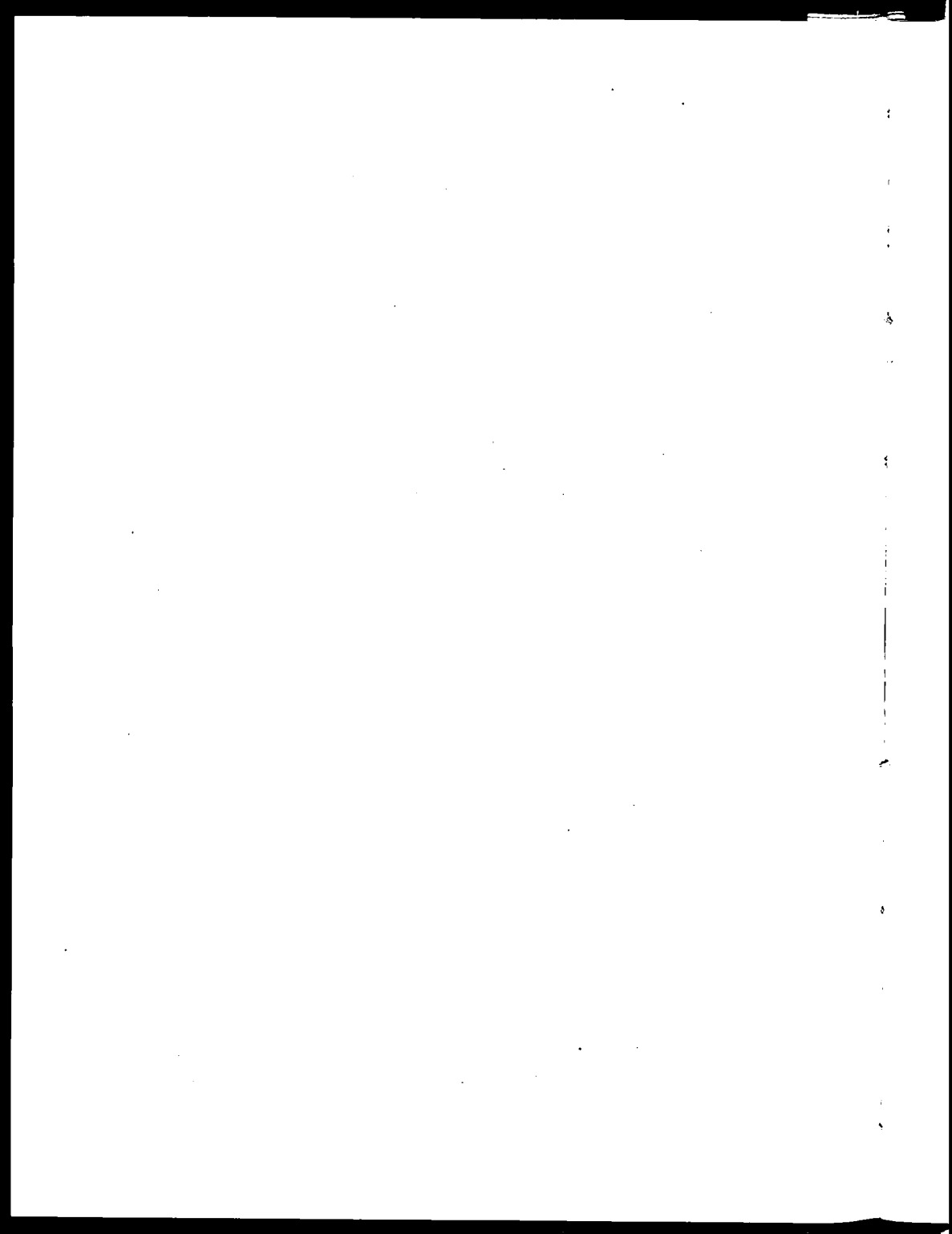
slaap wel

er lag schaduw langs je dij
en over je borst

daarom zweeg ik toen je zei
dat ik toch niet dorst

maar die meertjes in de hei
die heeft God gemorst

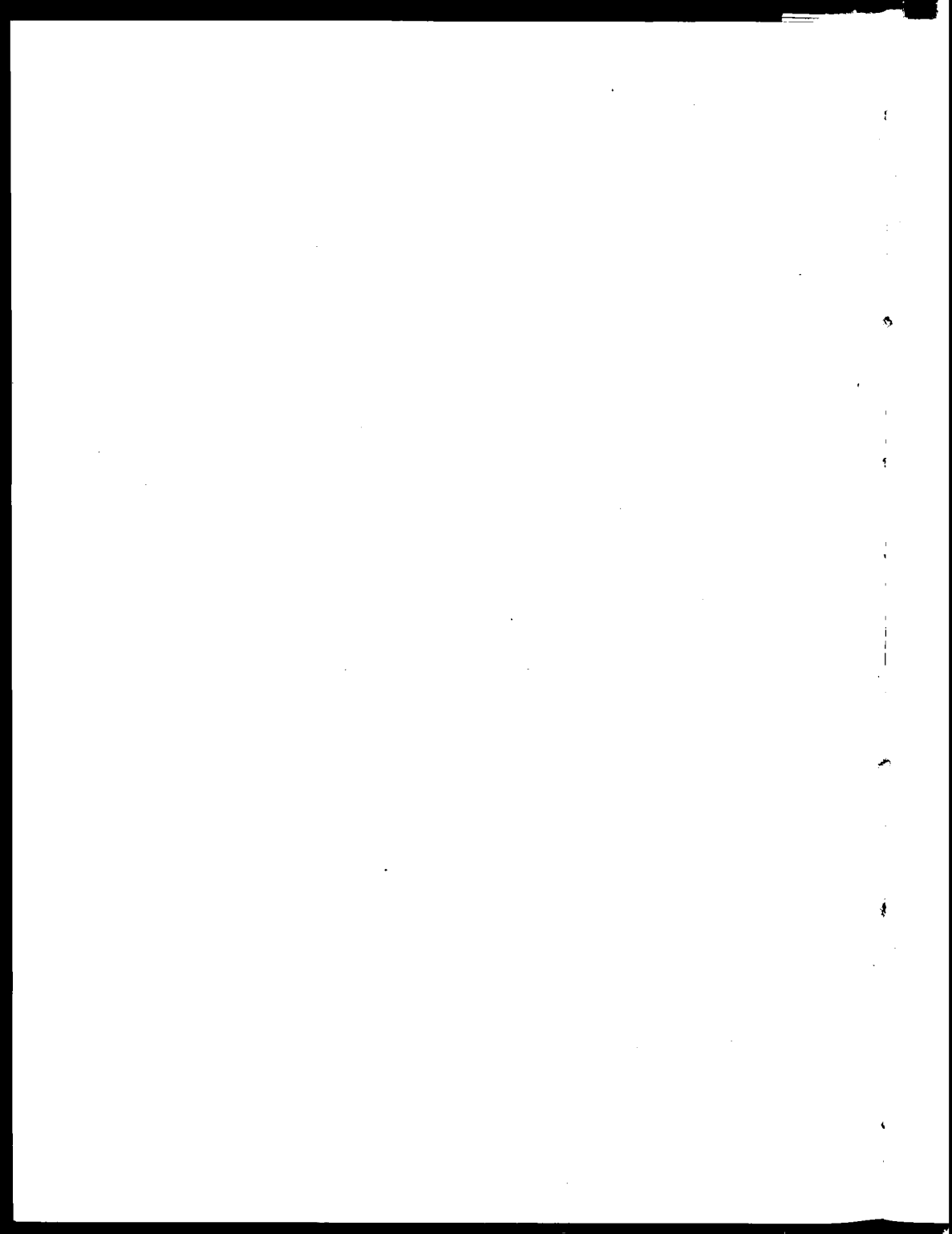

lenteboom, gele boom
witte jongemeisjesdroom
mag ik samen met u dansen
lang en lustig met u dansen
bij de witte winterstroom
en de gele lenteboom

zomerboom, groene boom
witte jongemeisjesdroom
mag ik uw wit kleedje erven
mag ik samen met u zwerven
samen zwerven hand in hand
door het groene zomerland

najaarsboom, bruine boom
witte jongemeisjesdroom
heel de dag heb ik gezworven
heb mijn witte kleed bedorven
bij de groene zomerboom
aan de witte winterstroom

winterboom, zwarte boom
witte jongemeisjesdroom
ik kan niet meer met u dansen
lang en lustig met u dansen
alle bladeren zijn rood
en de boom die is nu dood

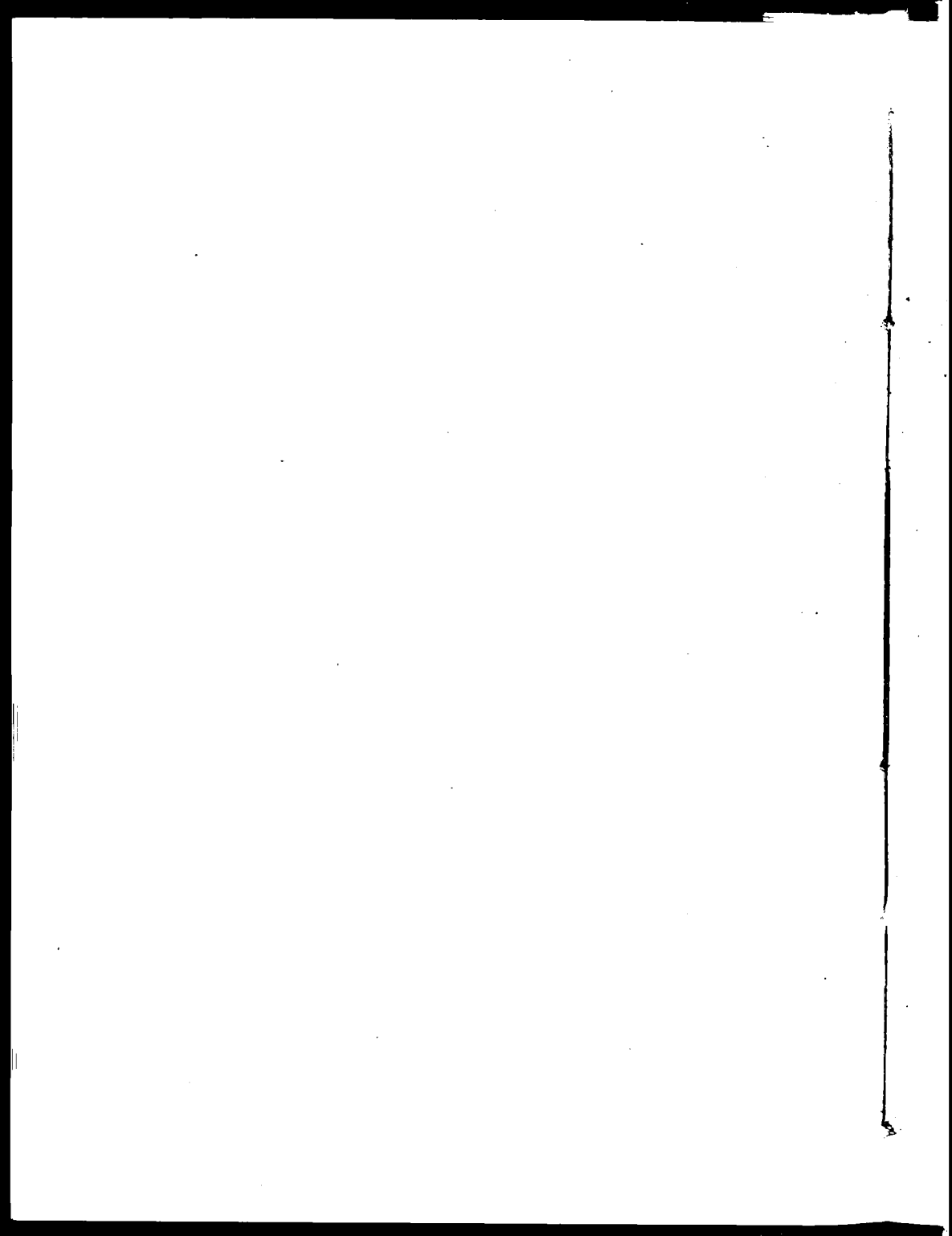

nu deze nacht mij overvalt, dit uur
mij kwellen moest zoals zo vaak te voren
voel ik me nu niet aan mijn leed verloren
—hier sta ik, opgericht tegen een muur

ik weet ook deze waan van korte duur
maar in mij voel ik late hartstocht boren
om het heelal te dwingen, mij te horen
herken mijzelf een god van bloed en vuur

in deze staat, nu aard en hemel branden
verlichtend alles tot een somber grauw
geloof ik weer mijn lot in eigen handen

dan zie ik ogen die naar deernis dorsten
schrik wakker door een druppel morgendauw
en schrei mijn waan van macht uit aan haar borsten

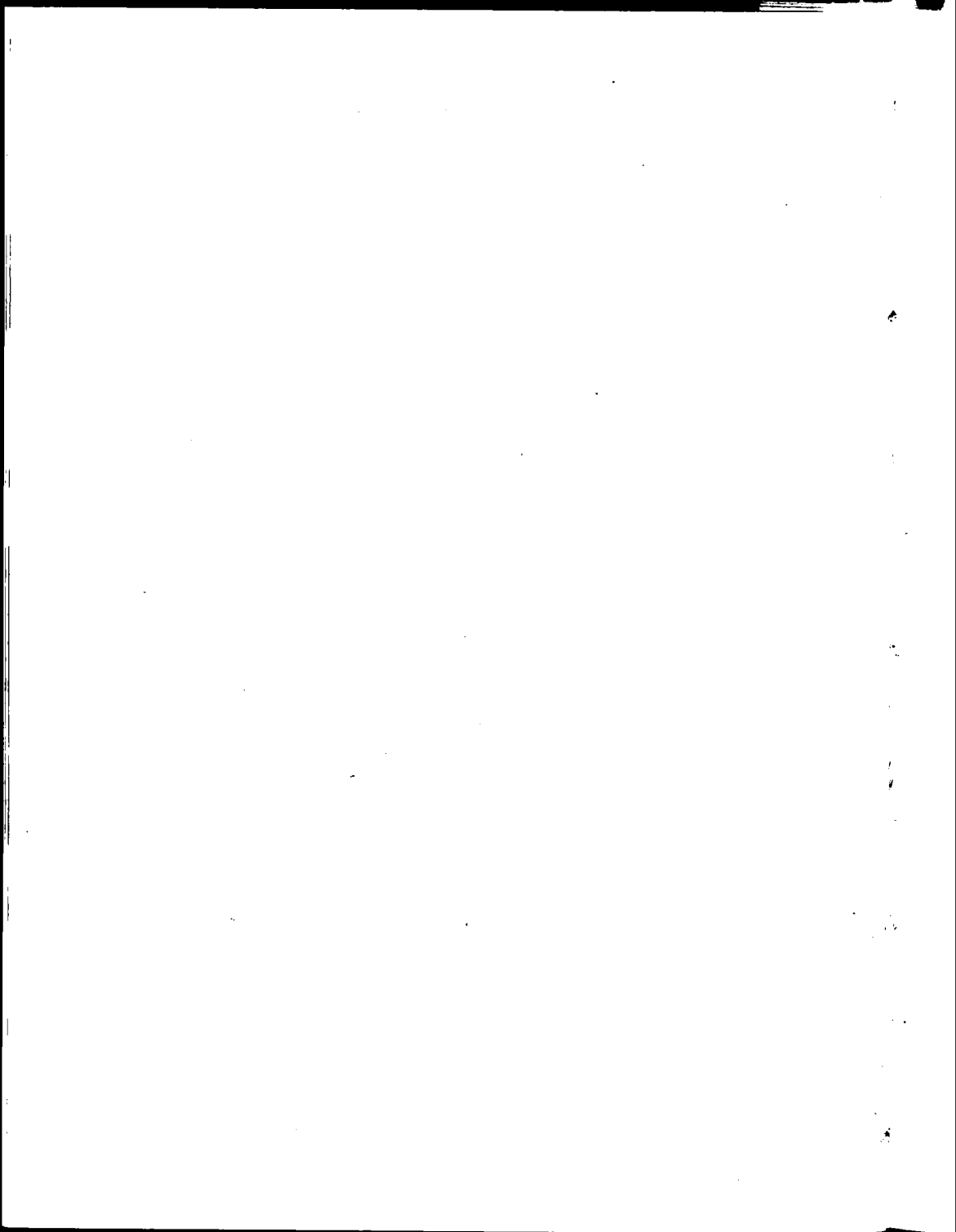

de nacht gaat rond
gelijk een lied

zo zingt uw mond
en weet het niet

zo zingt uw mond
het eeuwig lied

dat eeuwig wondt
en dan vervliet

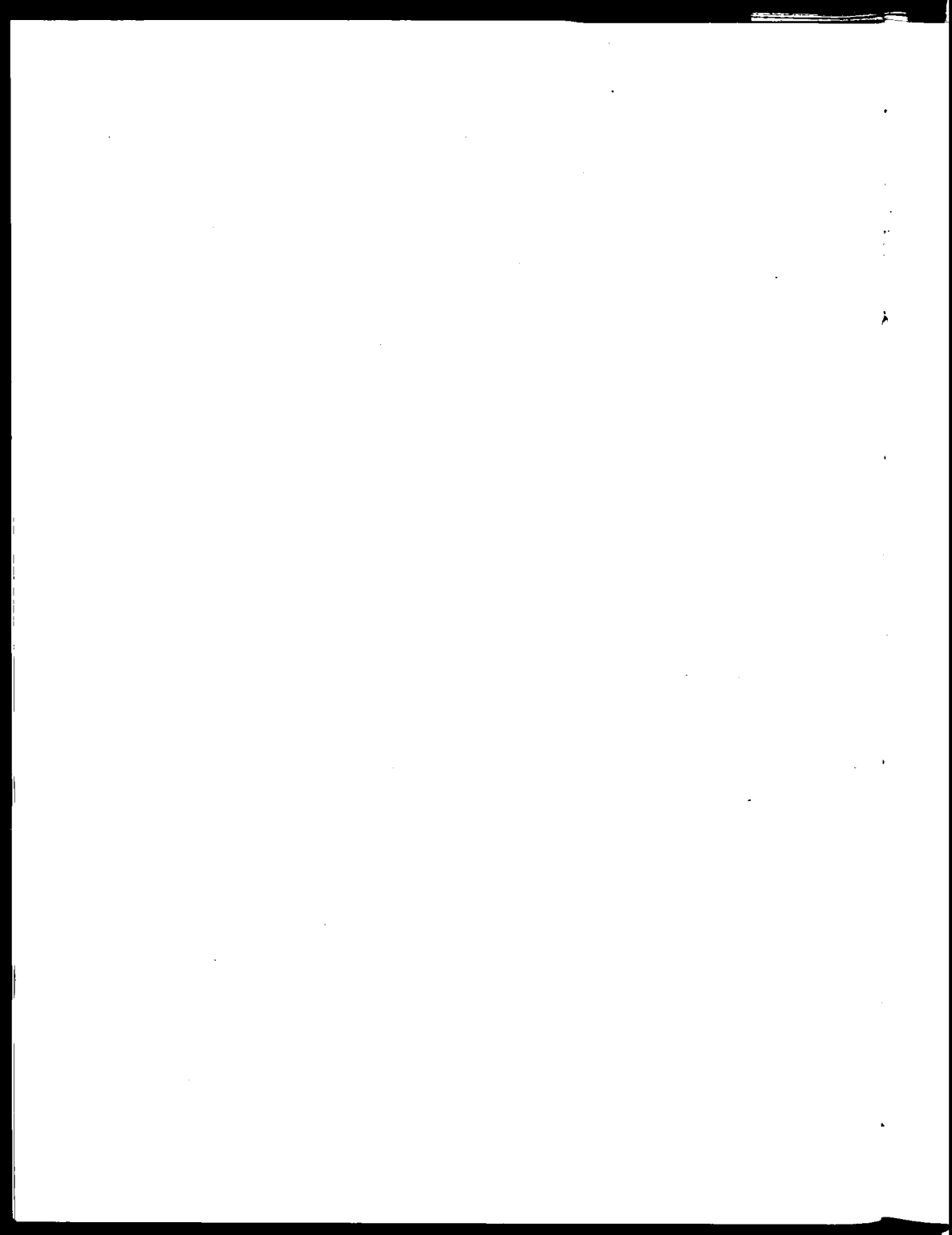

gij speelde uw klein spel van ogen droeve
ik heb geleden toen ik u verliet
uw ogen groot, zij smeekten mij te toeven
gij speelde slechts uw spel, ik wist het niet

nu weet ik dat ik mij had kunnen hoeden
voor deze straf, dit verten-wijd verdriet

de straf is zwaar: ik kus uw ogen droeve
in nachten eenzaam, al wat gij me liet

ge zult mijn liefde niet en nooit behoeven
gij speelde slechts uw spel, ik kende 't niet

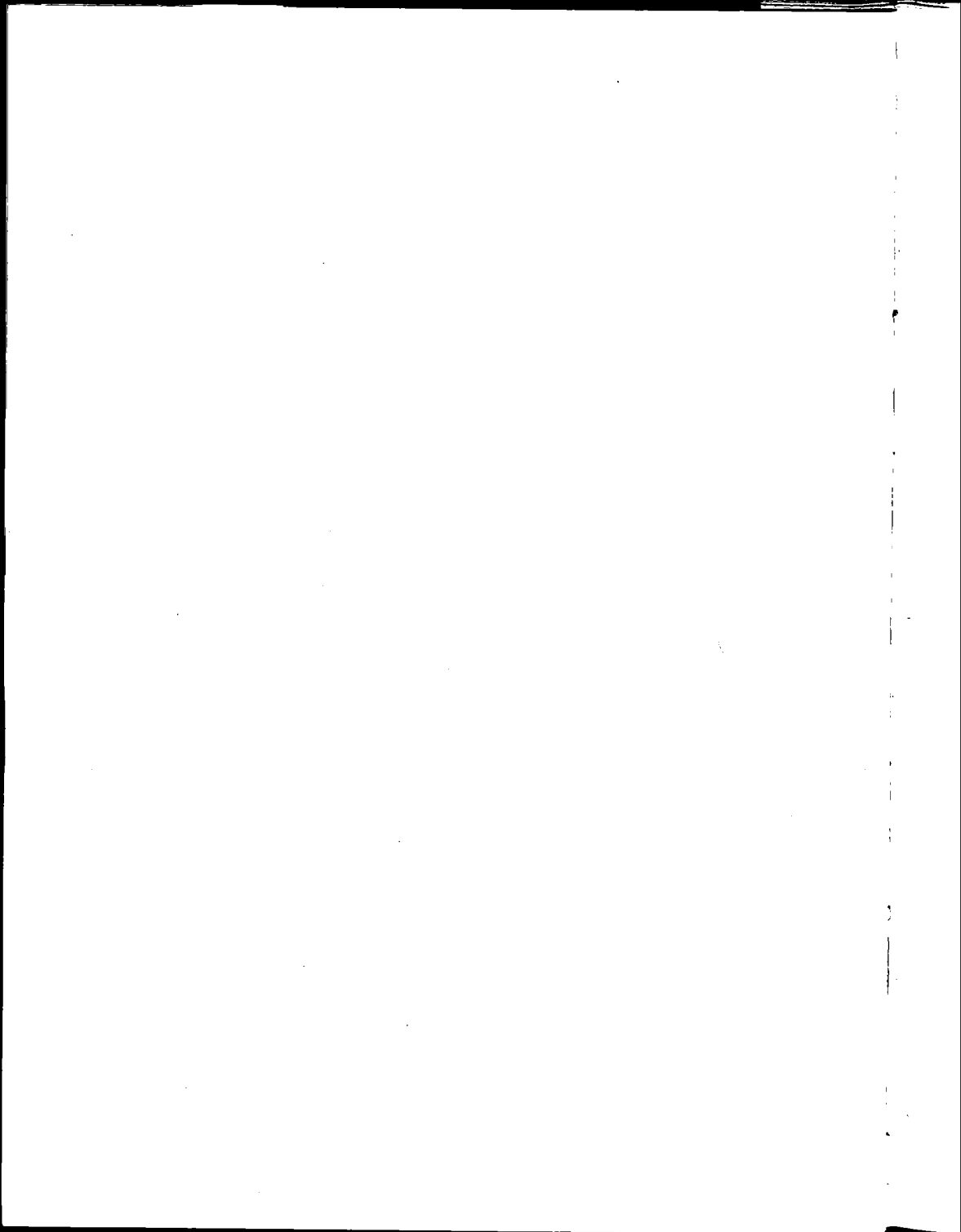
wat ben je lang van hier geweest.
kom je weer bij me terug?
kom je weer op mijn feest?
kom je om mij terug?

er ligt vandaag één zonnestraal
over een dode boom
de gouden tak is kaal
een vogel droomt een zomerdroom

wat ben je lang van hier geweest
ik heb op je gewacht
straks komt de laatste nacht
en daarna komt een groter feest

kwam je alleen terug om mij?
de gouden vogel zwijgt
een witte stilte nijgt
over het zwart

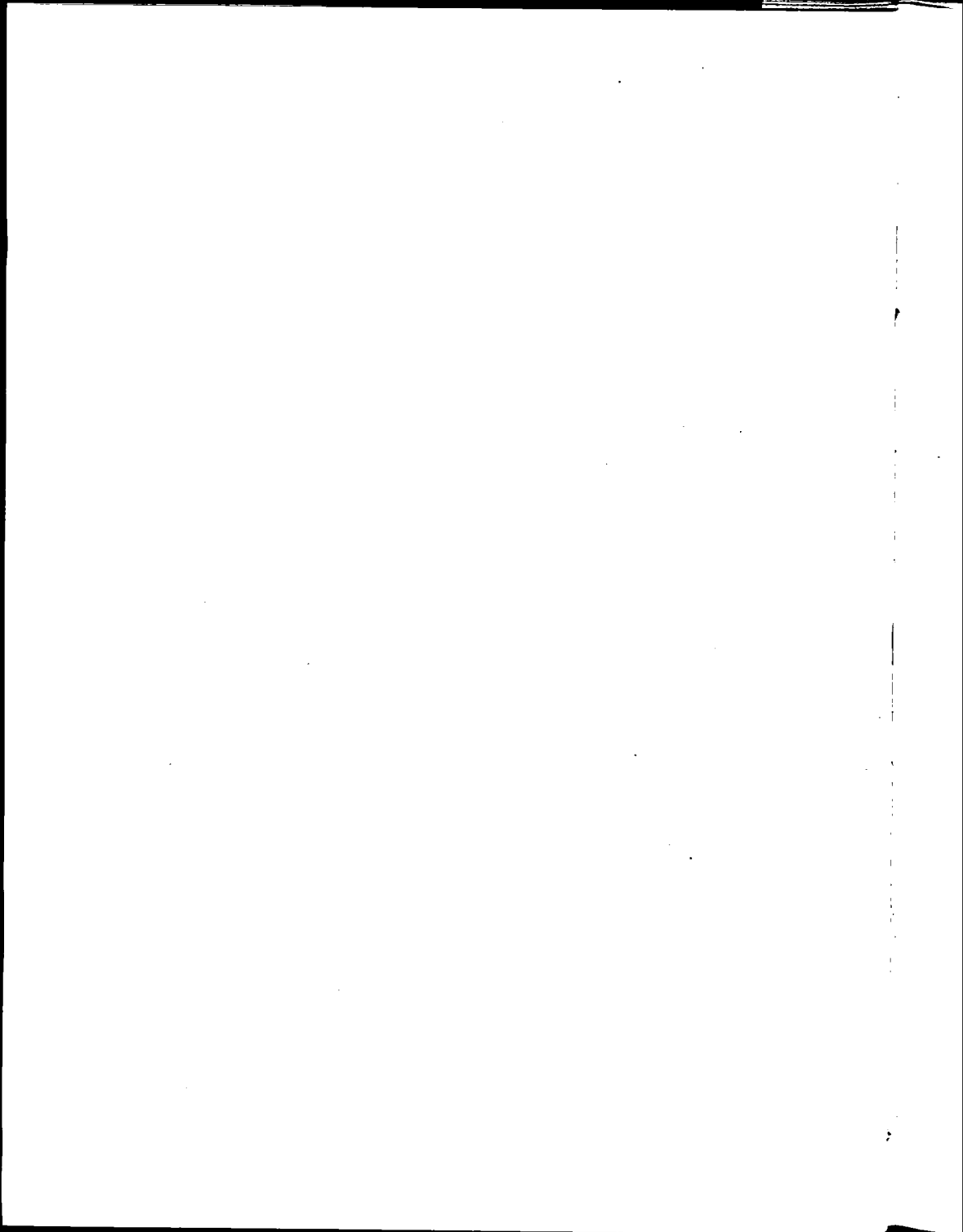
en hier ben jij

weer aarzlend streel ik uwe leden
alsof gij mij vergeving badt
het is een lang geleefd verleden
dat ik in u heb liefgehad

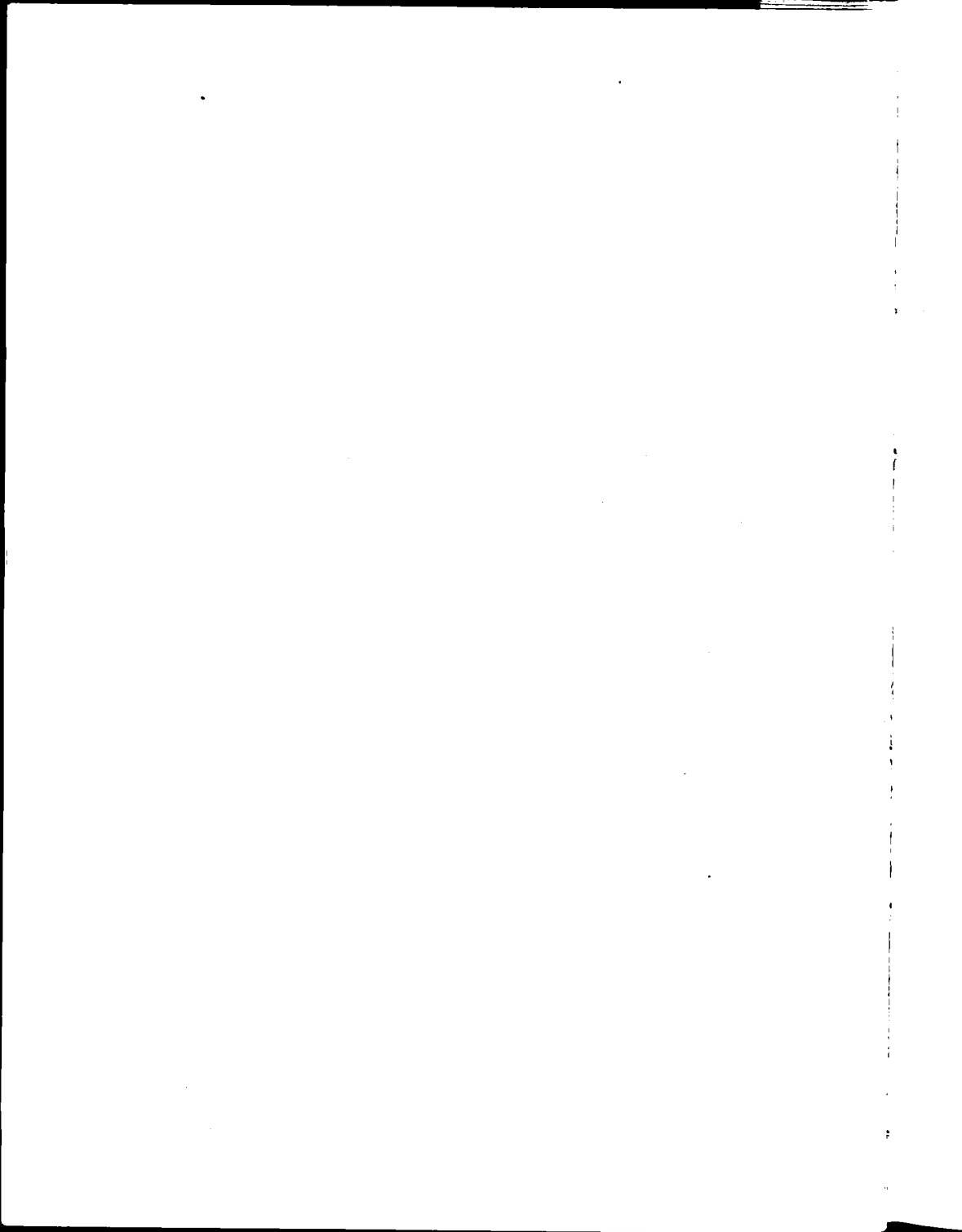
nu, in de hof mijner gebeden
wankelen kruinen zonder blad
ik heb u eerder liefgehad

weer streel ik aarzlend uwe leden

ga slapen nu, het is al laat
koel is de nacht, heet is het vuur
ga slapen, nu ik u verlaat
ook vogels slapen in dit uur

heet is het vuur, koel is de nacht
ik heb u tot de droom gebracht
ga slapen nu, heet blijv' het vuur
maar vogels slapen in dit uur

duister-kindje, huil maar uit
bevend in mijn armen
duister-kindje, huil maar uit
ik wil u beschermen

duister-kindje, hoe zijt gij
dromend in mijn dromen
kindje, hoe zijt gij tot mij
ik tot u gekomen

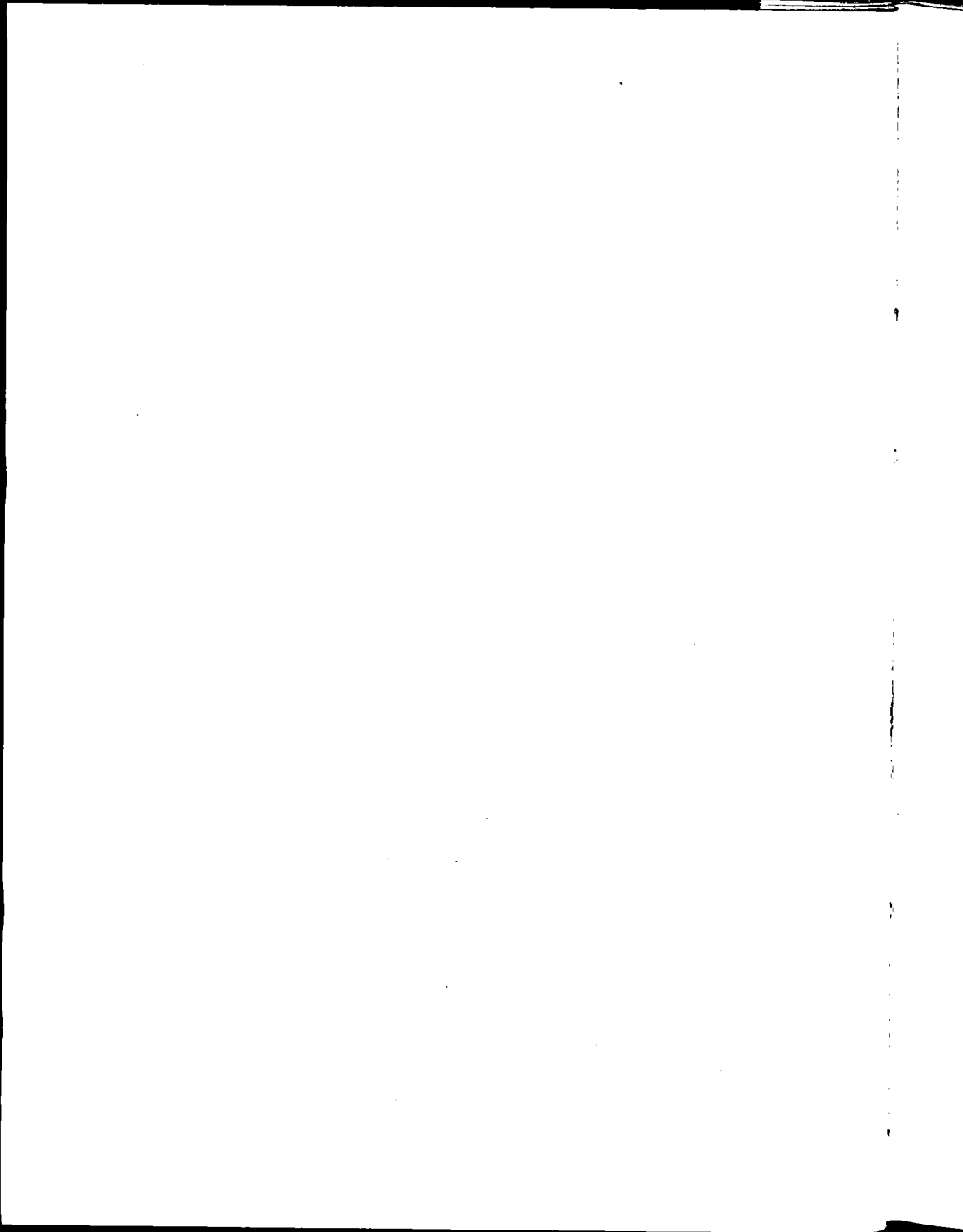
volle zomers vloten dood
langs elkaars gedachten
eindelijk kan ik uw groot
weedom wat verzachten

deze nacht kwamen wij saam
midden oudre dingen
stil, ik zeg u niet mijn naam
doch ik zal u zingen

en ik zing, terwijl gij snikt
lang moest ik u derven
als de nacht in 't licht verstikt
zult ge wellicht sterven

gij zijt hier nog, ween nu uit
nog kan 'k u beschermen

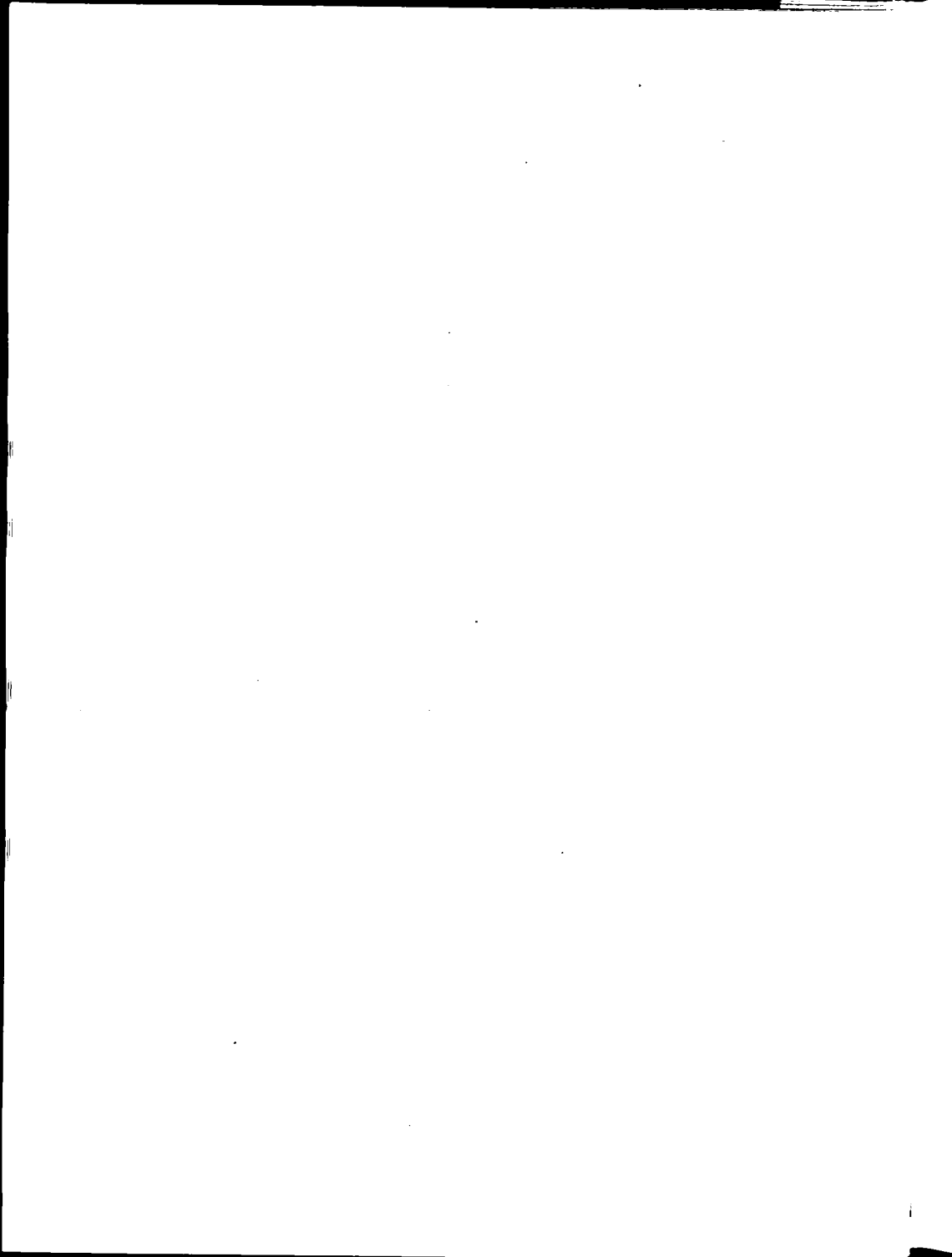
duister-kindje, huil maar uit
bevend in mijn armen

ik droomde prille dromen
ik spon ze rond een vrouw
ik kende geen fantomen
en wist ook niet van jou

en toen ben jij gekomen
en toen ben je gegaan
en al mijn prille dromen
zijn met je heen gegaan

nu weet ik van fantomen

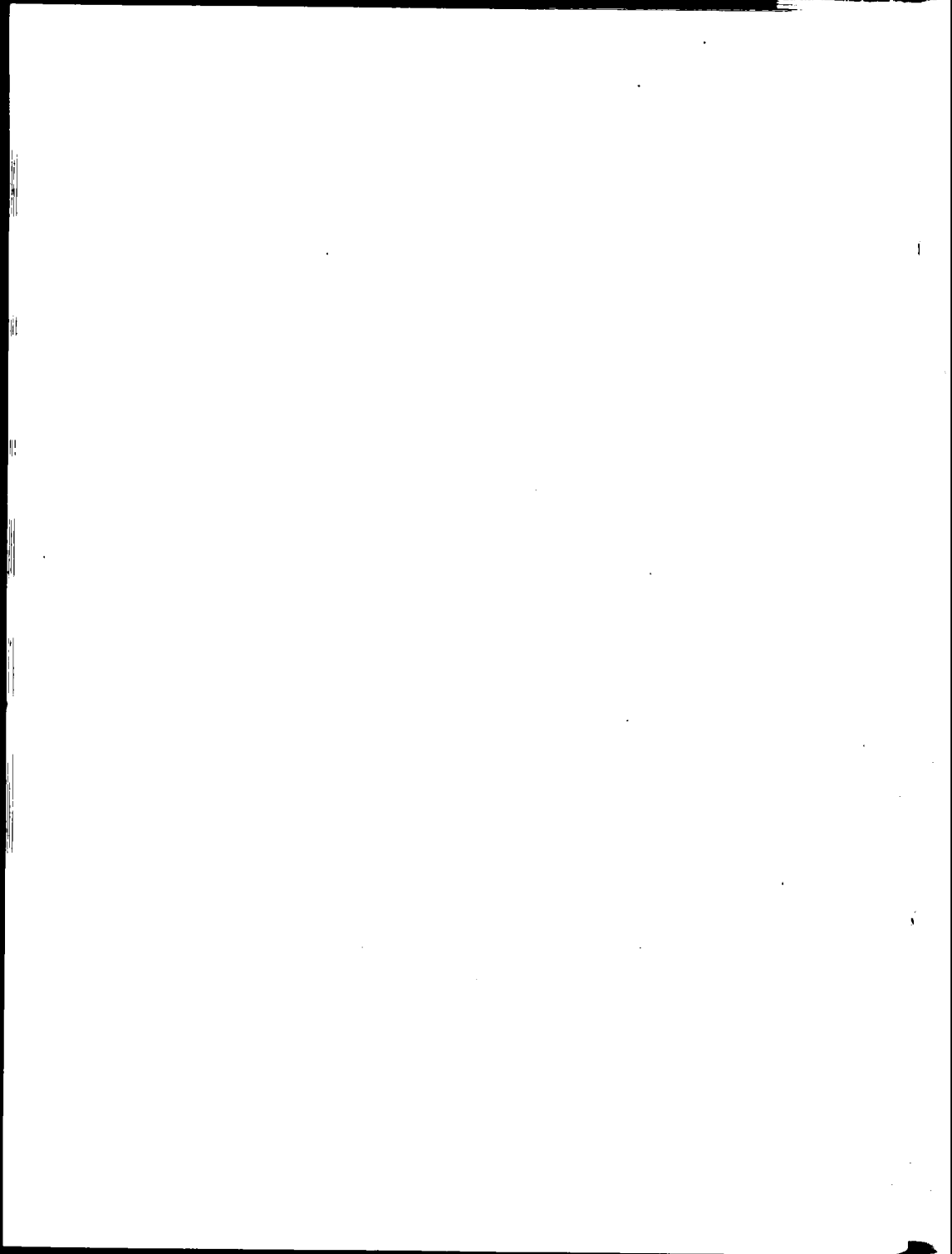

mijn hoofd is koel, ik weeg mijn krachten
zwoel slaat mijn bloed, lijk zware wijn

niet langer hoed ik de gedachte
slechts zanger van mijn lied te zijn

ik leef deez' nacht als alle nachten
gepijngd slakend elk kwatrijn

God geev' mij nu geduld, te wachten
totdat het niet meer nacht zal zijn

*de linoleumsnede tegenover de titelpagina is van
Hans Brakelé*

*van deze bundel „nocturne” werden 150 exemplaren
gedrukt*

